

Publicerad 2016-11-12 19:26 av nattisugglan

I vågskvalp måndag klockan tre

Det var vid havet jag satt och väntade varje måndag fast du inte visste om det. Väntandes på att havet skulle stanna så att du skulle ro i land från långt bort i ingenstans. Mina fötter som badade i skummet från havsanemoner. När allt var klart och man såg solen spegla sig i vattenytan från djupet av dina hjärtslag. Du som såg allt i bärnstensklara färger. Hur universum synkade med jorden. Kan du få mig att inte gråta i regnet av dina steg? Kan du få mig att somna i vingslagen utanför stratosfären? Jag lyssnar efter allt som var ditt- dina klara färger i neon som glödgade himlen med sitt ljus. Jag griper efter famnar som flytt och hoppas att du kommer räddandes med dina vingslag. Där - där tiden har stannat i vågskvalpet från tiden som flytt- Med dig upp i himlen- Där allt var som ljummen hallonmjölk och vi kunde dansa som stjärnor ovan moln. vi som alltid lurat månar och himlavalv med mystik. Där vi skrattade åt allt som aldrig var möjligt annat än i vår lilla bubbla som skylde oss från världen. Det var där jag såg dina färger. Hur de smekte jordens yta och gjorde allt möjligt med musik. Det var så jag mindes dig i vågskvalpet. Varje måndag klockan tre.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nattisugglan med Poeter.se id #82237 innehar upphovsrätten